

hverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði sjálfur fengið skipunina. 145

27. ágúst

42. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum frá 10 til 500 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

43. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

44. gr.

Reglugerð þessi er hér með sett til að öðlast gildi 1. september 1940 og er þá um leið úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Flateyrarkauptún frá 12. apríl 1933, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við reglugerð þessa.

Þetta birtist til leiðbeiningar og eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. ágúst 1940.

Ólafur Thors.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

146

27. ágúst

um breyting á reglugerð um mat á matjessíld og skozkverkaðri síld,
nr. 89 29. júní 1938.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Öll matjessíld, sem út er flutt, skal vera söltuð í hreinar, lagarheldar, vel bentar og ógallaðar tunnur, er uppfylla þær kröfur, sem settar eru í lögum og reglugerð um síldartunnur. Undir matjessíld má ekki nota tunnur, sem í hefir verið saltað árið áður, en tunnur, sem hefir verið saltað í á sömu vertið, má nota, hafi þær verið vel þrifnar utan og innan og séu að öðru leyti góðar. Gamlar tunnur, þó ónotaðar séu, sem eru orðnar vatnssósa, eða tunnur úr efni, sem þækill getur seitlað gegnum, eru óhæfar umbúðir.

2. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Öll matjessíld, sem út er flutt, skal merkjast eins og hér segir:

Á efri botn:

1. Efst á botninum beint eða í boga orðin „ISLAND MATJES“ með stafahæð 2,8 til 3 cm á $\frac{1}{4}$ tunnu og 2,5 cm á $\frac{1}{2}$ tunnu.
2. Þar fyrir neðan skal, ef síldin er flokkuð eftir stærð, merkja með orðum, er tákna stærðarflokkinn.
 - I. EXTRT LARGE, II. LARGE, III. MEDIUM, allt í 2 cm stafahæð á $\frac{1}{4}$ tunnu og 1,8 cm á $\frac{1}{2}$ tunnu. Leyfilegt er að merkja tunnur, er ætlaðar eru til sölu í Evrópu með framan greindum merkjum, á máli þess lands, er varan er ætluð til.
3. Þar fyrir neðan merkist vörumerki saltandans (söltunarstöðvar) eða fullt nafn hans.

146

27. ágúst

Vörumerkið má vera greinilegt fangamark eða mynd og fangamark. Vörumerkinu er ætlaður staður á bilinu frá $\frac{1}{4}$ af hæð botnsins og upp að $\frac{3}{4}$ af hæðinni, talið neðan frá.

4. Fyrir neðan vörumerkið merkist í beinni línu tölustafir, er tákni söltunartölu og mánaðardag þann, er síldin er söltuð, t. d. ef 12. söltun fer fram 18. ágúst, merkist þannig: 12—18—8.

Söltunartölu og mánaðardag skal ávallt merkja áður eða um leið og tunn-um er lokað við fyrstu söltun.

5. Neðst á botninn komi í boga nafn verstöðvarinnar, svo sem SIGLUFJÖRÐUR, HRÍSEY o. s. frv.
6. Á tunnur, sem senda á til Bandaríkja Ameríku, skal merkja þannig:
„Matjes herring cured in salt brine. Siglufjörður“, (eða önnur verstöð, þar sem síldin er söltuð), „Iceland“.

Þessi framangreind orð séu merkt í boga yzt á botninum og sé nafn verstöðvarinnar og landsins sett neðst í hringnum.

Efst á botninum, innan í framangreindum bókstafahring, séu merktir í beinni línu stærðarflokkar, samanber 2. tölulið hér að ofan. Þar fyrir neðan orðin „Packed by“, í beinni línu. Þar fyrir neðan fullt nafn saltandans eða firmanafn hans, í einni eða tveim línum, eftir því sem fyrir verður komið. Þar fyrir neðan vörumerki saltandans, og neðst söltunartala og dagsetning, sbr. 4. tölul.

Stærð vörumerkis skal miða við rúm það á botninum, er afgangs verður, þegar öllum hér upp töldum orðum hefir verið ætlað svo stórt rúm, að þau séu greinileg og læsileg.

Skokzverkaða síld frá Faxaflóa skal merkja með orðinu „FAXA“ í stað „Matjes“, en að öðru leyti eins og að ofan greinir.

Um stærð og gerð stafa og merkja á tunnur, sem sendar eru til Bandaríkjanna og hér er ekki fram tekið, skal í hvert sinn fara eftir leiðbeiningum síldarmatsstjóra.

Á neðri botn:

Á þeirri síld, sem flutt er til Norðurlanda og Mið-Evrópu skal merkja sem hér segir:

1. Þríhyrningur, lengd grunnlínu 28 cm og hæð 14 cm ($\frac{1}{2}$ tunnu 24—12 cm). Innan í þríhyrningnum stafirnir S I M með stafahæð S og M 5 cm, en I 6,5 cm ($\frac{1}{2}$ tn. S og M 4 cm I 5,8). Breidd strikanna, er marka þríhyrninginn 1 cm (á $\frac{1}{2}$ tn. $\frac{1}{2}$ cm).
2. Þar fyrir neðan orðin: ISLAND MATJES, í einni línu, stafahæð 4,2 cm ($\frac{1}{2}$ tunnu 3 cm).
3. Þar fyrir neðan orðið: ORIGINAL. Stafahæð 2,6 cm.
4. Þar fyrir neðan orðið: LANDSALZUNG. Stafahæð 2,6 cm ($\frac{1}{2}$ tunnu 2 cm).

Á síld, sem flutt er til Ameríku, merkist á neðri botn:

Efst á botninn: Merki það, er Síldarútsvegsnefnd hefir látið löggilda fyrir Ameríkusíld, eða önnur merki, er seljendur telja hentugt eða nauðsynlegt til aðgreiningar. Þar undir í tveimur línum orðin: NORTHERN ICELAND CURED HERRING, með stafahæð 2 cm á $\frac{1}{4}$ tn., en 1,7 cm á $\frac{1}{2}$ tn. Neðst á botninn á að merkja í tveim línum: PRODUCE OF ICELAND, net weight 250 lbs. á $\frac{1}{4}$ tn. og 125 lbs. á $\frac{1}{2}$ tn. Stafahæð á $\frac{1}{4}$ tn. 2 cm, á $\frac{1}{2}$ tn. 1,7 cm. Milli línanna CURED HERRING og PRODUCE OF ICELAND er autt bil 8 cm breitt á $\frac{1}{4}$ tunnu, en 6,5 cm á $\frac{1}{2}$ tunnu. Bil þetta er ætlast til að matsmenn noti fyrir gæðaflokka- og aðra matsstimpla.

Auk þeirra merkja, sem að framan eru talin, skulu matsmenn brennimerkja allar tunnur, er þeir telja til þess hæfar, sbr. 3. gr., með upprunamerkjunum

„BRANDED IN ICELAND“ eða „IN ISLAND EINGEBRANNT“, ásamt ártölum, og 146
 auk þess, ef kaupandi eða útflytjandi óskar eftir, með gæðaflokksmerkjum. Skulu 27. ágúst
 gæðaflokksmerkin vera eins og hér er sýnt, og á að merkja þau á sponsstafinn, ofan
 til við neðri gjörð tunnanna.

3. gr.

3. gr. orðist þannig:

Matjessild skal merkja til þriggja gæðaflokka eins og hér segir:

A. Afbragðsflokkur, merki SUN.

I. Góð, jöfn ágúst-sild, merki SIM.

II. Snemmveidd, en góð júlísild, og sild síðar veidd, en blönduð að gæðum,
 merki NORTHERN LIGHT.

Merki SUN. Til þessa flokks má eingöngu telja sild af beztu tegund og jafna
 að gæðum, sem er bláfalleg, fallega löguð, þykk, feit og bragðgóð, hvít á fiskinn,
 með heilan, óskemmdan kvið, rétt og þétt raðað, vandlega hreinsuð og vel unnin
 að öllu leyti, hæfilega og jafnt ápökkuð og með upprunalegum blóðþækli laus
 við súr, sætu og þráa og aðrar skemmdir, og hafa útlit fyrir að vera haldgóð, með
 þækilstyrkleika 18—20° fullsöltuð, þækilstyrkleiki seinveiddrar sildar má vera allt
 að 23°.

Merki SIM. Til þessa flokks skal telja ágúst-sild og síðar veidda, sem þótt hún
 ekki geti talizt til SUN-flokks, vegna þess að hún er að einhverju leyti blönduð illa
 löguðum síldum, verður að vera feit og bragðgóð, og yfirleitt fallega löguð og jöfn
 að stærð og gæðum, án áberandi rýrra og lítilla sílda, laus við horsild og að öllu
 leyti vel verkuð og óskemmd. Í hverri tunnu, sem tekin er til skoðunar af SIM-
 flokki, mega ekki vera fleiri sildar en 5% samanlagt þannig gallaðar, að ætla má
 að þær séu verðminni eða áberandi rýrar eða smáar. Til SIM-flokks skal að öllu
 öðru leyti en tegundargæða gera sömu kröfu og til SUN-flokks.

Merki NORTHERN LIGHT. Til þess flokks skal meta hina venjulegu júlí-sild,
 þó frekar að miða við sildargæðin en tímabilið, sem síldin er veidd á. Hér er
 átt við síld, sem ekki er vel löguð, og fitan ekki orðin vel föst í fiskinum. Síldin á
 þó að vera feit og bragðgóð og má ekki vera blönduð nýhrygndum síldum eða hor-
 síldum. Til þessa merkis skal líka telja ágúst-sild, eða seinna veidda síld, sem er
 blönduð áberandi rýrum eða smáum síldum, eða ekki er yfirleitt nógu feit til að
 geta talizt til merkjanna SUN og SIM.

Í hverri tunnu, sem tekin er til skoðunar, mega ekki vera í flokknum
 NORTHERN LIGHT fleiri áberandi rýrar eða smáar, eða á annan hátt gallaðar
 sildar, en 20% samanlagt.

Til NORTHERN LIGHT skal telja alla síld, þótt annars hefði lent í betri gæða-
 flokki, ef hún hefir misst upprunalegan blóðþækil, eða hefir glæran þækil eða
 óhreinan, eða er áberandi illa unnin, eða er óþrifaleg, en er þó að öðru leyti góð
 og óskemmd vara.

Að öðru leyti en hér er fram tekið, skal gera sömu kröfur til NORTHERN
 LIGHT og SIM.

Nú er síld svo blönduð áberandi rýrum síldum eða smáum eða gölluðum,
 að meiru nemi en 20%, og skal þá ekki brennimerkja þær tunnur eða aðrar með
 sömu söltunartölu, hvorki með upprunamerki eða gæðaflokksmerki, en gefa má
 um hana matsvottorð, þar sem þess er getið, að hún sé óskemmd vara.

4. gr.

Aftan við 4. gr. komi ný málsgr., svo hljóðandi:

Ef síld er umpökkuð, skal merkja þær tunnur á efri enda með orðunum
 „REPACKED“ eða „UMGEPAKT“.

27. ágúst

8. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Áður en mat fer fram skal sildin vera komin í öruggt ástand, þ. e. gegnsölt og útséð um, að hún skemmist ekki vegna saltleysis.

Matið skal að jafnaði framkvæmt rétt áður en útskipun fer fram, eða eins skömmum tíma áður og við verður komið. Ef útskipun dregst lengur en ráð var fyrir gert, skal matsmaður fullvissa sig um, að sildin á þeim tíma hafi ekki orðið fyrir skemmdum eða breytt, svo að varan sé í ósamræmi við áður gefið skoðunarvottorð. Skulu útflytjendur þegar þannig stendur á tilkynna matsmanni með hæfilegum fyrirvara, hvenær flytja eigi sildina út.

Matsvottorð skulu útgefin af matsmanni og samþykkt af matsstjóra. Ef matsstjóri getur ekki vegna fjarveru samþykkt matsvottorð, má hann fela matsmanni að gefa út og afhenda fullkomið matsvottorð.

Síld sú, er meta skal samkvæmt skoðunarbeiðni, skal vera aðskilin frá annari síld og raðað þannig, að matsmaðurinn geti fengið glöggt yfirlit yfir það, er meta á, og komist hindrunarlaust að hvaða tunnuni sem er.

Raða skal hverri söltun sér, og ef flokkað er í stærðir, þá hverjum stærðarflokki sér.

Saltandi skal hafa til taks, þegar mat fer fram, nægilegt aðstoðarfólk og nauðsynleg áhöld, eftir því sem matsmaður telur þurfa. Skal saltandi sjá um, að matsmaður geti óhindraður og óáreittur framkvæmt starf sitt, og bægja frá öllu óviðkomandi fólki.

Þegar að loknu mati skal matsmaður afhenda skoðunarbeiðanda viðurkenningu um, að matið hafi farið fram, og um úrslit þess.

Fullkomið matsvottorð skal, nema sérstaklega standi á, ekki afhendast fyrr en við útskipun síldarinnar.

Matsvottorð afhendist útflytjanda gegn yfirlýsingu um, að þau verði látin fylgja hinni metnu síld, til viðtakanda ytra.

6. gr.

9. gr. orðist þannig:

Matið fer þannig fram, að opna skal 15% af þeim tunnuni, sem meta á, og skulu þær teknar á við og dreif. Matsmaður lætur tæma alveg 2% og velur til þess tunnur, sem hann álitur að sé helzt galla von í.

Síðan skoðar hann að minnsta kosti 3% af tunnunum með því að tæma þær til hálf, og síðar skoðar hann 10% á þann hátt, sem honum þykir við þurfa til að geta fellt öruggan dóm um sildina.

Þetta eru lágmarkskröfur við skoðun, ef gæði og ásigkomulag síldarinnar bendir á að um tvo flokka geti verið að ræða. Ef einsýnt þykir hvaða gæðaflokki síldin tilheyri, þarf ekki að tæma eins margar tunnur og að framan segir. Ef tunnur eru tæmdar aðeins til hálf, eða að nokkru leyti, skal ýmist skoða í efri eða neðri enda tunnanna.

Ef einhverjir gallar, sem bægja síld frá matsvottorði, koma í ljós við skoðun, en sem hægt er að ganga úr skugga um með því að opna allar tunnur, sem hafa sömu söltunartölu, t. d. þrái, misjöfn pökkun og því um líkt, getur saltandi krafizt að matsmaður skoði allar tunnurnar og eftir að hinar gölluðu tunnur eru frá teknar, fengið merkingu og matsvottorð fyrir þær ógölluðu.

Matsmenn skulu gæta þess að vandlega sé lagfært það, sem raskast hefir í tunnunum við skoðunina. Ef mikið hefir þurft að hreyfa sildina við skoðun, skulu matsmenn taka tillit til þess við ákvörðun í gæðaflokka, eins og um umpakkaða síld væri að ræða. Heimilt er að taka aukagjald fyrir skoðun og merkingu, ef saltandi vanrækir undirbúning undir skoðun eða merkingu, eða á annan hátt brýtur í bág við

reglugerð þessa, þannig að skoðun, merking eða eftirlit matsmanna þess vegna tekur 146 óeðlilega langan tíma. Saltendum skal í hvert sinn tilkynnt hve miklu þetta auka- 27. ágúst gjald nemur, og annast Sildarmat ríkisins innheimtu þess.

7. gr.

Á eftir 16. gr. reglugerðarinnar komi ný grein, svo hljóðandi:

Sildarmatsstjóri skal gera sér far um að kynna útlendum kaupendum gæða- flokkun sildarmatsins, meðal annars með því að útbýta lögum og reglugerð um sildar- mat, sem í þessu skyni skulu þýdd á helztu tungumál kaupendanna.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 53 11. júní 1938, um mat á matjessild og skozkverkaðri sild, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftir- breytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 197 25. október 1939.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. ágúst 1940.

Ólafur Thors.

Vigfús Einarsson.

BRÁÐABIRGÐAGJALDSKRÁ

147

fyrir notkun rafmagns í Ólafsfjarðarkauptúni.

28. ágúst

1. gr.

Verð á rafmagni til ljósa um mæli er fyrst um sinn kr. 1.10 fyrir hverja kíló- wattstund. Þó skal vera lágmarksgjald fyrir ljósatímann yfir veturinn, kr. 7.50 fyrir hvert íbúðarherbergi eða eldhús, sem notar raforku.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjald þetta um allt að 20%, eftir því sem þarf, til þess að rekstur stöðvarinnar beri sig.

Hreppsnefnd ákveður verð á rafmagni til gatna- og hafnarlýsingar og til hleðslu rafgeyma fyrir útvarpstæki. Verð á raforku til ljóslækninga ákveðst með samn- ingi.

Hreppsnefnd getur ákveðið, að rafmagn handa sjóhúsum og peningshúsum skuli selt herra verði en rafmagn til annara ljósa.

Óski einhver að stöðin sé rekin utan venjulegs ljósatíma skal hann greiða kr. 5.00 aukagjald fyrir hverja klukkustund, sem vélar stöðvarinnar eru í gangi þess vegna.

Mælisleiga er kr. 5.00 fyrir ljósatímabilið og greiðist hún með fyrsta mánaðar- gjaldinu á hverju ljósatímabili.

2. gr.

Gjald fyrir rafmagn um mæli greiðist mánaðarlega um leið og lesið er af mælinum.

Sé gjaldið fyrir rafmagn eigi greitt innan viku frá gjalddaga, má slíta sam- bandi við hlutaðeigandi notanda, þó ekki fyrr en þrem dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis er afhent honum, eða afhent í húsnæði því, sem lögnin er í.

3. gr.

Nú verður uppvíst að einhver notar rafmagn utan mælis eða notar óleyfileg vör og skal þá tafarlaust lokað fyrir strauminn til þess notanda. Skal hreppsnefnd þá áætla raforkunotkun hans og verður ekki opnað aftur fyrir strauminn fyrr en notandinn hefir greitt þrefalt gjaldskrárgjald fyrir hina áætluðu raforkunotkun.